

21 Ιανουαρίου, 2021

[Μ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, ΠΔΔ.]

Αναφορικά με τα άρθρα 25, 28 και 146 του Συντάγματος

Μεταξύ:

Αιτήτρια,

-ΚΑΙ-

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΩΝ

Καθ' ων η αίτηση.

.....

Χ. Χριστάκης, για Γ. Πολυχρόνη, για την αιτήτρια

Μ. Μαλάη (κα), για Α. Σ. Αγγελίδης δ.ε.π.ε., για τους καθ' ων η αίτηση αρ.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Μ. Καλλιγέρου, ΠΔΔ.: Η αιτήτρια αιτείται δικαστικής απόφασης, ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση 2 ημερομηνίας 7/10/2013 και με την οποία καθιστά την απόφαση του ημερομηνίας 17/5/2006 σε ισχύ ή/και με την οποία πληροφορήθηκε ότι δεν μπορεί να εγγραφεί στο Μητρώο Εγγεγραμμένων Ψυχολόγων εκτός εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναγράφονται στην απόφαση ημερομηνίας 17/5/2006, είναι παράνομη και/ή άκυρη.

Όπως αναφέρεται στην Ένσταση των καθ' ων η αίτηση, η αιτήτρια υπέβαλε για πρώτη φορά αίτηση για εγγραφή στο Μητρώο Επαγγελματικών Ψυχολόγων την 22/12/1999. Η εν λόγω αίτηση δεν εξετάστηκε ποτέ από τους καθ' ων η αίτηση αρ. 2. Στη συνέχεια η αιτήτρια υπέβαλε εκ νέου αίτηση για εγγραφή της στο Μητρώο Επαγγελματιών Ψυχολόγων την 22/4/2005. Στις 17/5/2006 οι καθ' ων η αίτηση αρ. 2 απάντησαν στην αιτήτρια ότι ενεγράφη στον κατάλογο εποπτευόμενων και ότι θα έπρεπε να ακολουθούσε τις προϋποθέσεις που έτασσε η τότε νομοθεσία (Τροποποιητικός Ν.234(Ι)/2004), ήτοι να επέλεγε επόπτη, να συμπλήρωνε 3000 ώρες εποπτευόμενης εργασίας και να παρακάθετο σε γραπτές εξετάσεις. Η αιτήτρια δεν ακολούθησε τις εν λόγω διαδικασίες, (με την ίδια να υποστηρίζει πως δεν ψηφίστηκαν Κανονισμοί που να ρύθμιζαν το θέμα). Το 2012 η αιτήτρια υπέβαλε τρίτη αίτηση για εγγραφή της στο Μητρώο Επαγγελματικών Ψυχολόγων, πλην όμως δεν είχε καταβάλει τα σχετικά

τέλη για εξέταση της αίτησης και γι' αυτό της στάλθηκε ενημερωτική επιστολή. Τον Νοέμβριο του 2012 η αιτήτρια απέστειλε με φαξ στον τότε Πρόεδρο των καθ' ων η αίτηση 2 συμπληρωματικά στοιχεία σε σχέση με την υπό εξέταση αίτηση της. Την 4/1/2013 σε συνεδρία που πραγματοποιήθηκε στα γραφεία των καθ' ων η αίτηση, αποφασίστηκε ότι η αιτήτρια δεν πληρούσε τις σχετικές διατάξεις του τροποποιητικού Νόμου Ν.59(Ι)/2009 και στις 22/1/2013 στάλθηκε απορριπτική απάντηση στην αιτήτρια. Την 7/10/2013 ανακλήθηκε η ανωτέρω απόφαση ημερομηνίας 22/1/2013 για τους λόγους που αναφέρονται στην εν λόγω επιστολή (Παράρτημα στην προσφυγή επιστολή του Προέδρου του Συμβουλίου και επίδικη στην προσφυγή διοικητική απόφαση).

Οι δικηγόροι της αιτήτριας υποστήριξαν ότι η επίδικη απόφαση πάσχει, η καθότι η σύνθεση του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου ήταν παράνομη, λόγω της συμμετοχής του κου Λούη Χατζηθωμά, ο οποίος θα έπρεπε να είχε αποχωρήσει από την συνεδρία, ως πρόσωπο που βρισκόταν σε οξεία έχθρα και/ή ήταν προκατειλημμένος εναντίον της αιτήτριας. Επισύναψαν δε προς απόδειξη αυτού απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε μονομερή αίτηση της αιτήτριας για έκδοση προνομιακού διατάγματος της φύσεως Certiorari σε σχέση με ένταλμα έρευνας στο σπίτι της αιτήτριας και κατάσχεση του ηλεκτρονικού υπολογιστή της, (Πολιτική Αίτηση 217/2013), αντίστοιχη απόφαση σε αίτηση δια κλήσεως (Πολιτική Αίτηση αρ. 9/14), δημοσίευση στην Εφημερίδα «Πολίτης» ημερομηνίας

26/11/2013, σχετικά με το ζήτημα της απαλλαγής του μέλους του Συμβουλίου [REDACTED] από πειθαρχική δίωξη, αγωγή λιβέλου του Επαρχιακού Δικαστηρίου υπ' αρ. 72/2014 από το μέλος κο [REDACTED] εναντίον της Εφημερίδας «Πολίτης», επιστολή του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου ημερομηνίας 7/11/2014, για έναρξη πειθαρχικών διαδικασιών εναντίον της αιτήτριας, (για δηλώσεις της σε μέσα ενημέρωσης σε σχέση με συμβάντα που αφορούσαν πελάτη της), επιστολή του δικηγόρου της αιτήτριας ημερομηνίας 21/11/2014, με την οποία ζητήθηκε η απομάκρυνση του κου [REDACTED] λόγω υποκειμενικής προκατάληψής του εναντίον της αιτήτριας, και σχετική με το θέμα απάντηση με την οποία οι καθ' ων η αίτηση αποδέχονταν το γεγονός αυτό και αποφάσισαν να ανακαλέσουν την απόφαση τους και να ξεκινήσουν νέα πειθαρχική έρευνα εναντίον της, χωρίς την παρουσία του κου [REDACTED] στη συνεδρία του Συμβουλίου.

Περαιτέρω υποστήριξαν ότι η επίδικη απόφαση πάσχει λόγω του γεγονός ότι παραβιάστηκε η Οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την αναγνώριση των επαγγελματικών τίτλων, που χορηγούνται από κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία ενσωματώθηκε στην Κυπριακή έννομη τάξη με τον περί Αναγνώρισης των Επαγγελματικών Προσόντων Νόμου του 2008 (Ν.31(I)/2008). Τέλος οι δικηγόροι της αιτήτριας αμφισβήτησαν την νομιμότητα της ανάκλησης της αρχικής απόφασης των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 17/5/2006, από

την οποία δημιουργήθηκαν κατά τον ισχυρισμό τους επωφελή για την αιτήτρια δεδομένα και δημιουργήθηκε ευμενής κατάσταση, από την οποία αντλούσε ωφέλεια. Περαιτέρω δε υποστηρίζουν, πως κι αν ακόμα ήθελε θεωρηθεί ότι η πράξη ήταν παράνομη, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις ανάκλησης παράνομης διοικητικής απόφασης.

Πρόσθετα ότι παραβιάστηκαν οι αρχές της καλής πίστης και δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου, κατά παράβαση του άρθρου 51(2) του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου (Ν.158(Ι)/99), σύμφωνα με το οποίο η διοίκηση δεν μπορεί να επικαλεστεί δικές της παραλείψεις και λάθη για τις οποίες δεν είναι υπαίτιος ο διοικούμενος, για να αγνοεί μια ευνοϊκή γι' αυτή κατάσταση, η οποία έχει διαρκέσει για αρκετό χρόνο και να αρνείται την υπέρ του διοικούμενου συναγωγή των ωφελημάτων και νομικών συνεπειών που προκύπτουν από την κατάσταση αυτή, όπως η άσκηση του επαγγέλματος από την αιτήτρια και η μη έκδοση του Κανονιστικού πλαισίου το 2006 που θα διήπε την εφαρμογή της νομοθεσίας.

Τέλος υποστήριξαν ότι παραβιάστηκε το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της αιτήτριας προς άσκηση του επαγγέλματος της, κατά παράβαση των άρθρων 25 και 28 του Συντάγματος.

Η προσφυγή για τους καθ' ων η αίτηση αρ. 1 αποσύρθηκε στις 9/7/2014.

Οι καθ' ων η αίτηση αρ. 2, Συμβούλιο Εγγραφής Ψυχολόγων Κύπρου, υποστήριξαν ότι η επίδικη απόφαση είναι καθόλα νόμιμη και ο καθ' ου η αίτηση δεν ξεπέρασε τα ακραία όρια της νόμιμης και ορθής άσκησης της διακρατικής του εξουσίας, υποστήριξαν ότι η αιτήτρια απέτυχε να αποδείξει έλλειψη αμεροληψίας εκ μέρους του κου [REDACTED] και οι αναφορές των δικηγόρων της αφορούσαν έγγραφα και γεγονότα που έλαβαν χώρα μετά την έκδοση της επίδικης απόφασης ημερομηνίας 7/10/2013, όπως η καταγγελία του ιδίου στην Αστυνομία εναντίον της αιτήτριας (9/10/2013), το δημοσίευμα της Εφημερίδα Πολίτης (ημερομηνία 26/11/2013), η αγωγή λιβέλου από τον κο [REDACTED] το έτος 2014, κ.ά.

Σε σχέση με την Οδηγία 2005/36/ΕΚ οι καθ' ων η αίτηση υποστήριξαν ότι η Οδηγία αναφέρεται και ισχύει για τους υπήκοους κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά όχι για τους Κύπριους πολίτες και ως εκ τούτου και το άρθρο 3 του Ν.31(I)/2008 αναφέρεται σε κάθε πολίτη του κράτους μέλους, ο οποίος απέκτησε τα επαγγελματικά του προσόντα εκτός της Δημοκρατίας και επιθυμεί να ασκήσει νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα στη Δημοκρατία.

Έχω μελετήσει τον διοικητικό φάκελο για να προβώ σε έλεγχο νομιμότητας σε σχέση με τους λόγους ακυρώσεως. Με έκπληξη όμως παρατηρώ ως προς αυτόν, πως όλα τα έγγραφα μέσα στον φάκελο είναι διάσπαρτα,

ασυνάρτητα μεταξύ τους σε σχέση με την χρονολογική σειρά, άλλα είναι πρωτότυπα και άλλα αντίγραφα, μεταξύ αυτών και αντίγραφο της παρούσας προσφυγής, της οποίας μάλιστα τα Παραρτήματα δεν είναι συρραμμένα σε αυτήν και κανένα από τα έγγραφα αυτά δεν είναι αριθμημένο, ώστε να φανερώνεται κάποιου είδους αρχειοθέτηση και να αποσοβείται ο κίνδυνος αλλοίωσης του. Το γεγονός της μη αρίθμησης των εγγράφων ίσως να το παράβλεπα, αν εντόπιζα μέσα στον διοικητικό φάκελο αυτό που το πρώτον το Δικαστήριο αναζητεί κατά την άσκηση της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας, δηλαδή το Πρακτικό της επίδικης απόφασης και/ή τα Πρακτικά των συνεδριάσεων του συλλογικού οργάνου που είναι σχετικά με την υπόθεση, ώστε να ασκηθεί ο αναθεωρητικός έλεγχος.

Έχοντας υπόψη ότι οι καθ' ων η αίτηση στην Ένσταση αναφέρθηκαν στην επίδικη «απόφαση» με αναφορά στο περιεχόμενο της επιστολής/ κοινοποίησης της απόφασης αυτής προς την αιτήτρια, ημερομηνίας 7/10/2013, όπως ήταν φυσικό το Δικαστήριο ανέτρεξε στον διοικητικό φάκελο για να εντοπίσει το Πρακτικό της σχετικής Συνεδρίας, ώστε να εξετάσει τον ισχυρισμό της αιτήτριας για προκατάληψη, αλλά και να ελέγξει τη σύννομη ή όχι σύνθεση και λειτουργία του συλλογικού οργάνου σε συνάρτηση με όσα επεσυνέβησαν τότε με την καταγγελία του κου [REDACTED] στην Αστυνομία. Παρά το γεγονός ότι τα Πρακτικά των προηγούμενων Συνεδριάσεων βρίσκονται ως Παραρτήματα στην Ένσταση (αλλά όχι στον διοικητικό φάκελο), το συγκεκριμένο Πρακτικό της επίδικης

απόφασης δεν εντοπίστηκε πουθενά (ούτε επισυνάφθηκε καν στην Ένσταση). Όπως έχει παγίως νομολογηθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο, η απουσία Πρακτικού της επίδικης απόφασης από το συλλογικό όργανο, καταρρίπτεται το τεκμήριο νομιμότητας. Η έλλειψη διοικητικού φακέλου στον οποίο να περιέχεται η διοικητική απόφαση αποτελεί λόγω ακυρώσεως. Σύμφωνα με το άρθρο 24(1) του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμο (Ν.158(I)/99), *«πρέπει να τηρούνται λεπτομερή πρακτικά των συνεδριάσεων των συλλογικών οργάνων, στα οποία να διατυπώνονται με σαφήνεια οι αποφάσεις που λαμβάνονται. Η τήρηση άρτιων πρακτικών είναι υποχρέωση κάθε οργάνου που ασκεί διοικητική λειτουργία.»*

Περαιτέρω το άρθρο 5(8) του περί Εγγραφής Ψυχολόγων Νόμος του 1995 (Ν.68(I)/1995) προβλέπει πως *«...το Συμβούλιο ρυθμίζει τα σχετικά με τις εργασίες του, καθορίζει τα σχετικά με τη σύγκληση των συνεδριάσεων του, τη δεδομένη για το σκοπό αυτό ειδοποίηση, τη διαδικασία που τηρείται κατά τις συνεδριάσεις και τον τρόπο τήρησης των πρακτικών».*

Ο ισχυρισμός των καθ' ων η αίτηση που τέθηκε ως σχόλιο στην Ένσταση, ότι ο Πρόεδρος αρμοδίως υπέγραψε την επιστολή, που αποτελεί την επίδικη απόφαση, δεν είναι αρκετός. Ούτε εξουσιοδότηση τέτοια παρουσιάστηκε, ούτε Κανονισμοί που να τα προβλέπουν, ούτε απόφαση του Συμβουλίου προς τούτο, ούτε βεβαίως δύναται ποτέ να γίνει δεκτό ότι τα συλλογικά όργανα δεν τηρούν έγγραφα Πρακτικά για τις συνεδριάσεις

τους τα οποία αποκαλύπτουν το σύννομο ή όχι της λειτουργίας τους. Διαπιστώνεται παρανομία ως ανωτέρω σε ζήτημα δημοσίας τάξεως που εξετάζεται αυτεπαγγέλτως.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει με €1300 έξοδα, πλέον ΦΠΑ αν υπάρχει, υπέρ της αιτήτριας και εναντίον των καθ' ων η αίτηση. Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται βάσει του άρθρου 146.4 του Συντάγματος.

Μ. Καλλιγέρου, ΠΔΔ.